

Ἡ Κασσάνδρα

I

Τσακίσαμε ἀπὸ νωρὶς τὸ ράμφος τῶν πουλιῶν

Κι ἀπ’ τὸ μπουκάλι

τὶς λέξεις

τὶς φαρμακωμένες

τὶς ἄδειασε

ὁ φαρμακός.

—Ναὶ

Σ’ αὐτὸ τὸ ποίημα

ὁ Ἀγαμέμνων ἦταν βοηθός

II

Μίλησε ἡ πέτρα στὸ πουλὶ

καὶ τὸ πουλὶ σ’ ἐμένα:

—Κάθε πηγὴ καὶ μιὰ πληγὴ

Στὴν μία ἢ μαργαρίτα ποὺ ἀγάπησες

δίπλα στὴν λίμνη μαρτύρησε καὶ σάπισε

Στὴν ἄλλη ἢ Κασσάνδρα σου κόπηκε σύρριζα ἀπ’

τὸν λαιμὸ

καὶ γιὰ πάντα πιά βουβάθηκε.